

една прѣгърбена бабичка. Тя носѣла прѣчки въ прѣстилката си.

— Не плачи, Лия, не скърби! — казала бабичката. Загубата не е голѣма! . . . Азъ ще ти

подаря друго гърне, което ще ти донесе щастие. Тръгни слѣдъ мене! . . .

Лия тръгнала слѣдъ бабичката. Тѣ навлѣзли въ близката гора. Въ срѣдъ гѣстия шумакъ тя видѣла една колибка. Бабичката влѣзла вжтрѣ и скоро изнесла малко гърненце. Тя го дала на Лия и казала:

— Вземи го, това е чудесно гърне! Като му кажешъ:

*„Гърненце, гърненце, не се лѣни, —
Самичко ти кашицата свари!“ . . .*

— и веднага ще ти даде варена кашица, колкото искашъ . . . То ще ти донесе щастие, само